

40 JAAR het Sterrenlicht

in gesprek met medeoprichter Kees van Veelen

'De school werd volledig gedragen door ouders'

Dagelijks met de bus naar Dronten voor school. Voor veel gezinnen in 't Harde was dat jarenlang de normaalste zaak van de wereld. Tot het moment kwam dat ouders dachten: kan dat niet anders? Het werd het begin van wat nu, veertig jaar later, basisschool Het Sterrenlicht is. Medeoprichter Kees van Veelen blikt terug.

Waarom is basisschool Het Sterrenlicht, voorheen De Wegwijzer, ooit opgericht?

"Het ontstaan van Het Sterrenlicht was geen ideologisch project, maar het gevolg van een praktische situatie. In de jaren tachtig gingen veel kinderen uit 't Harde dagelijks naar een vrijgemaakte basisschool in Dronten (De Schakel). Dat betekende lange busritten, vaste schooltijden en veel organisatie voor gezinnen.

Tegelijkertijd veranderde de wetgeving rondom het stichten van scholen, waardoor duidelijk werd dat er een moment kwam waarop nieuwe initiatieven moeilijker zouden worden. Die combinatie van omstandigheden bracht ouders bij elkaar. Niet omdat er ontevredenheid was, maar omdat het gevoel leefde: als we dit willen, dan moet het nu gebeuren.

Vanuit die urgentie werd besloten om samen te onderzoeken of een school in 't Harde haalbaar zou zijn. Zo ontstond Het Sterrenlicht: uit noodzaak, maar ook uit verantwoordelijkheid."

Hoe werd er in die begintijd met personeel en onderwijs omgegaan?

"Bestuurlijke verantwoordelijkheid betekende in de begintijd ook dat ouders nauw betrokken waren bij de aanstelling van leerkrachten en schoolleiding. Bestuursleden bezochten lessen en gesprekken gingen vooral over de vraag: hoe gaat iemand met kinderen om?"

Onderwijskundige kennis speelde daarin een minder grote rol dan nu. Het ging om houding, relatie en het vermogen om een groep te dragen. Die betrokkenheid bracht ook kwetsbaarheid met zich mee. Niet elke keuze bleek achteraf juist."

Wat hield destijds de relatie tussen kerk, gezin en school in?

"In de tijd van de oprichting hoorden kerk, school en gezin vanzelfsprekend bij elkaar. Wie onderdeel was van de geloofsgemeenschap, koos voor deze school. Dat was geen discussiepunt, maar een logisch gevolg van hoe mensen hun leven inrichtten.

Het onderwijs was christelijk en op zich niet heel anders dan andere christelijke scholen, maar het onderscheid zat vooral in de verbondenheid: school, gezin en kerk. Die vormden samen één geheel."

"Kerk en school hoorden bij elkaar. Dat was toen heel normaal."

Hoe zag het begin van Het Sterrenlicht eruit?

"De start van de school was bescheiden en praktisch. Er was nog geen eigen gebouw; lessen vonden plaats in tijdelijke ruimtes, waaronder een leegstaand pand naast de kerk (waar nu de apotheek zit) en in de consistorie van de kerk. Dat typeert de begintijd: doen wat nodig is, met de middelen die er zijn.

De school werd volledig gedragen door ouders. Zij richtten de school op, namen bestuurlijke taken op zich en regelden alles wat nodig was. Van prognoses tot gesprekken met gemeente en overheid. Er was voor zo ver ik weet geen uitgewerkte onderwijsvisie geformuleerd; de overtuiging zat vooral in de gezamenlijke basis."

Hoe heeft u de ontwikkeling van de school door de jaren heen ervaren?

“De school als gebouw is naast een paar verbouwingen niet heel erg veranderd. De sfeer en lichte uitstraling zijn er nog steeds.

Wat wel duidelijk is veranderd, is dat er geen directe kerkelijke identiteit meer nodig is. Het Sterrenlicht is nu breder qua christelijke achtergrond en daarmee ook diverser. En dat is goed, dingen veranderen en dat hoort erbij.

Verder is de school veel professioneler georganiseerd en werd de school onderdeel van een groter bestuurlijk geheel.”

“Liefde tot God en liefde tot de naaste.”

Wat hoopt u dat Het Sterrenlicht blijft meegeven aan kinderen?

“Het gaat mij in eerste plaats niet om onderwijsconcepten of resultaten, maar om waarden. Ik hoop dat Het Sterrenlicht ook in de toekomst een school blijft waar christelijke waarden zichtbaar en voelbaar zijn. Een school waar liefde tot God en liefde tot de naaste centraal staat. Want echte betrokkenheid op anderen begint bij de relatie met God. Dat vormt de basis voor hoe kinderen in de wereld staan.”

